

Lex de Leeuw

Lex is een leeuwenwelpje. Later wordt hij de koning van alle dieren. Maar nu is hij nog jong en speels. Hij doet niets liever dan kattenkwaad uithalen.

Op een dag had Lex weer eens veel streken uitgehaald.

Zo had hij zomaar een knoop gelegd in de slurf van Olijfje de olifant! "Lekker puh", zei Lex.

Hij gaf Appie de aap een radijsje in plaats van een kers. Appie keek zo zuur dat hij een en al rimpeltjes werd.

Hij besloop Gerrie de giraffe en gromde zo luid dat hij van schrik zijn hoofd tegen een tak stootte.

Niemand vond de grapjes van Lex echt leuk maar hij bleef maar doorgaan.

Toen Naffie de neushoorn haar middagdutje deed, liet Lex stiekem een miertje in haar neusgat vallen. Hatsjoe, hatsjoe...Naffie moest zo hard niesen dat haar hoorn scheef ging hangen.

Lex bulderde van het lachen, maar de dieren uit het oerwoud vonden zijn grappen helemaal niet leuk.

's Middags was Lex heel moe van al die streken. Hij ging liggen in de schaduw van zijn favoriete boom en wilde gaan slapen. Hij lag net lekker toen hij een geluid boven zijn hoofd hoorde:

Bzzzzz-bzzzz-zzzzzzz

"Wat krijgen we nou?" zei hij verbaasd, "ik wil slapen!"

Het geluid hield even op. Lex deed z'n ogen weer dicht maar even later:

Bzzz-bzzzzz-zzzzzz

Hij deed zijn ogen open en zag een dikke vlieg op zijn neus zitten.

"Maak dat je wegkomt vlieg!", bromde de stoere Lex.

Maar de vlieg was niet onder de indruk.

Bzzzzz-bzzzzz-zzzzzz

Lex sloeg wild om zich heen, maar kon de snelle vlieg niet te pakken krijgen.

"Aaaai!" gromde Lex kwaad, "ik kan niet slapen met al die herrie!"

Lex probeerde de vlieg nog een keer te slaan maar de vlieg was hem steeds te slim af. En hij wilde zo graag slapen!

"Misschien weet een van de andere dieren hoe ik van die vlieg af kom", dacht Lex.

Kijk, daar heb je Olijfje de olifant.

"Hé daar Olijfje," riep hij. "Weet jij soms hoe ik van deze rot vlieg af kan komen?"

Olijfje krabde achter haar oor met haar ingekorte slurf en antwoordde:

"Vliegen houden niet van water. Je moet een half uurtje onder een ijskoude waterval gaan staan."

"Maar ik hou ook niet van water," klaagde Lex, "en al helemaal niet van koud water!"

"Tja," zei Olijfje, "da's jammer, want 't is de enige manier."

"Nou goed," zei Lex met een diepe zucht, "als ik maar van die rot vlieg afkom!"

Lex liep naar een waterval en ging eronder staan. Het was vreeeeselijk koud. Hij bibberde helemaal. Door het ijskoude water werden zijn tenen blauw.

"Z-z-z-zo," zei Lex klappertandend, "d-d-dat moet w-w-wel genoeg zijn."

Hij stapte eruit en schudde zich. Maar de vlieg landde weer vrolijk op zijn neus en begon er lekker aan te likken.

Bzzzzz-bzzz-zzzz

"Arrrrrrr!", gromde Lex "dat plaagbeest is niet weg! En ik ben helemaal nat en koud! Boe hoe!"

Hij liep naar Appie de Aap, terwijl de vlieg gezellig met hem mee vloog.

Bzzzzz-bzzzzzz-zzzzz

"Zeg Appie," zei Lex, "weet jij hoe ik van die rot vlieg af kan komen?"
Appie dacht even na.

"Olifantenpoep!", antwoordde hij uiteindelijk.

"Olifantenpoep?"

"Ja, olifantenpoep. Je moet je in olifantenpoep rollen. Dat vinden vliegen heel vies!"

Lex trok zijn neus op: "Gatsie, weet je dat wel heel zeker?"

"Ja, zeker weten."

"Nou goed" zei Lex, "als ik maar van die vlieg afkom."

Lex zocht een grote hoop dampende olifantenpoep. Hij kneep z'n neus dicht en rolde er doorheen.

Daarna stonk hij een uur in de wind en zijn vacht was nog steeds nat, maar dat kon de vlieg niets schelen.

Bzzzzzz-bzzzz-zzzzz

Lex brulde het uit.

"Er helpt helemaal niets! Ik heb het koud en nu ruik ik ook nog naar poep! Bah!"

Knarsetandend liep hij verder.

Daar zag hij naar Gerrie de giraffe.

"Hé lange," zei Lex boos, "weet jij hoe ik van die rot vlieg afkom?"

Gerrie trok eerst z'n neus op, maar bedacht zich:

"Ja zeker. Je moet door een doornstruik kruipen. Dan kom je wel van die vlieg af."

Lex twijfelde, maar hij had zelf geen beter idee. Hij had onder een ijskoude waterval gestaan en dat hielp niets. Hij had door olifantenpoep gerold, maar nog steeds zoemde de vlieg boven zijn kop.

Lex liep naar een grote struik met stekels en kroop er voorzichtig doorheen. Toen hij eruit kwam zat hij helemaal onder de krassen.

"Auw, auw, auw," jammerde hij van de pijn en - **Bzzzz-zzz-zzz** - de

vlieg vloog nog niet weg!

Lex zat te snikken toen Naffie de neushoorn langs kwam.

"Wat is hier aan hand?" Vroeg ze.

"Oh, ik voel me zo rot!" snikte Lex. "Ik wilde gaan slapen maar toen werd ik lastig gevallen door deze rot vlieg. Ik heb van alles geprobeerd om van hem af te komen maar niets helpt. Ik ben onder een ijskoude waterval gaan staan en werd helemaal blauw van de kou. Ik heb me in olifantenpoep gerold en stink nu vreselijk. Ik ben door een doornstruik gekropen en zit nu onder de krassen. O, o, o, ik voel me zo rot en wil zo graag slapen. Hoe kom ik ooit van die rot vlieg af?"

"Ik weet wel iets," zei Rita "je moet Kismet de kikker zoeken want die eet vliegen."

"Da's een goed idee!" zei Lex en hij rende naar de rivier, waar hij Kismet vond.

"Hé daar grote glibberding," riep Lex, "Heb jij zin in een lekkere, dikke vlieg?"

"Kwaaak", antwoordde Kismet.

"Prima," zei Lex, "spring maar op mijn hoofd. Je diner komt er zo aan."

Kismet sprong op Lex z'n hoofd en ging geduldig zitten wachten. De vlieg vloog dichterbij om een kijkje te nemen.

Bzzzz-bzzzz-zzzz

Plotseling schoot de lange tong van Kismet naar buiten en - tjak! - de vlieg was gevangen. Kismet smulde hem helemaal op.

"Kwaaak! Kwaaak!", zei hij voldaan.

"Jip-pie, jip-pie!", gilte Lex van vreugde. "Eindelijk ben ik van die vlieg af! Jippie!"

Hij rende vrolijk terug naar zijn favoriete boom en ging in de schaduw liggen.

"Eindelijk slapen," gaapte Lex.

Hij had net zijn ogen dicht toen hij een geluid hoorde:

"Kwaaak!"

EINDE

Olijfje de Olifant

Olijfje de olifant is het grootste dier van het oerwoud. En dat is ze niet zomaar. Ze een echte lekkerbek en heeft al-tijd honger.

Olifantjes moeten lekker stevig zijn want een dunne olifant is natuurlijk geen gezicht.

Maar Olijfje is een tikkeltje té stevig en da's niet gezond. Ze is zo stevig dat ze van haar moeder zelfs op dieet moet. Dat vindt ze helemaal niet fijn want zeg nou zelf; wat is nou leuker dan lekker eten?

'S nachts droomt ze zelfs van lekkere hapjes. Slakken met honing, mestkevers met chocolade saus en haar lievelingsmaaltijd; rupsen met kikkerdrilpudding.

Olijfje wordt wakker en heeft meteen vrééééselijke honger. Ze moet wat eten!

'De andere diertjes kunnen ook best op dieet', denkt Olijfje, 'en ik ben tenslotte nog in de groei!'

Met haar lange slurf snuffelt Olijfje de omgeving af. Ze heeft beet; de mottenballenpap van Appie de Aap. Dat ruikt zàààlig!
Slluurrrp, weg is de pap! Mottenballen en al. In de slurf van Olijfje.
Mjam, mjam!

Maar Olijfje heeft nog steeds honger. Ze gaat weer op zoek met haar lange slurf.

Ah, daar heb je Naffie de Neushoorn. Naffie heeft net haar lievelingsontbijt klaar gemaakt; poffertjes met oorwurmjam. Da's pas smullen.

Slluurrrp, weg zijn de poffertjes! In de slurf van Olijfje. Mjam, mjam!

En toch blijft Olijfje honger houden. Hé, daar staat Gerrie de Giraffe

een fondue van duizendpoot klaar te maken. Het ziet er héérlijk uit!
Olijfje gaat er zelfs van watertanden.
Slluurrrp, weg is de fondue! In de slurf van Olijfje. Mjam, mjam!

Toch kan er nog best wat eten bij. Dan ruikt Olijfje de gebakken
lamalapjes van Lex de Leeuw.
Slluurrrp, weg zijn de lamalapjes! In de slurf van Olijfje. Mjam, mjam!

Olijfje's buikje - nou ja *buikje* - is eindelijk vol.
Maar plotseling voelt ze zich niet zo lekker.
Buuuurp! Ze laat een dikke boer!

'Waaaaah,' huult Olijfje, 'ik heb buikpijn! Waaaaaaaaaaaaah!'
Ze rolt over de grond maar het helpt niets.

'Hoe kom ik van mijn buikpijn af?' denkt Olijfje.
Misschien hebben de andere diertjes 'n idee.

Ze loopt naar Appie de Aap. 'He Appie, kun jij me van m'n buikpijn
afhelpen?'
Appie denkt aan de portie mottenballenpap die aan zijn neus voorbij
was gegaan. Hij zal Olijfje eens even een lesje leren.

'Je moet miertjes eten, dat is goed tegen buikpijn,' zegt hij.

'Hé bah, mieren, die smaken toch niet lekker zonder suiker!' zegt
Olijfje.

'Het is de enige manier om van je buikpijn af te komen', antwoordt
Appie. 'En je mag absoluut geen suiker erbij want daar krijg je alleen
maar meer buikpijn van.'

Olijfje haalt haar oortjes op en gaat op zoek naar een mierenhoop. Ze
zuigt met haar slurf de mieren op. 'Slluurrrp'.

Maar de mieren kriebelen in haar slurf en Olijfje moet vreselijk niesen. 'Hatsjoe, hatsjoe!' Ze niest zo hard dat haar slagstanden bijna los schieten.

Olijfje rent naar Naffie de Neushoorn.
'Naffie je moet me helpen!', kermt ze.

'Ik heb een beetje te veel gegeten en heb nu erge buikpijn. Ik moesjth van Appie miertjes eten maar die kriebelden in m'n sjhlurf en ik moesth er zo vresjhelijk van niesjhen dat mijn sjhlagstanden nu losjhzzjitten en ik nu sjhlis.'

Naffie herinnert zich de heerlijke poffertjes met oorwurmjam van vanochtend.

'Nou Olijfje, je moet ijs eten om je maag tot rust te brengen. Ga naar de grot achter de waterval. Daar is het zo koud dat er ijspegels hangen. Je moet likken aan zo'n ijspegel.'

Olijfje gaat kermend van de pijn op zoek naar de grot. Maar als ze aan een lange ijspegel likt, blijft haar tong eraan vastplakken.

Ze trekt en ze trekt. Haar tong wordt alsmaar langer maar het blijft vastzitten.

Ze probeert het nog eens. Als haar tong helemaal is uitgerekt, breekt de ijspegel af - krak! - en knalt tegen haar slurf. Auw!

Met de ijspegel nog bungelend aan haar uitgerekte tong gaat Olijfje wanhopig op zoek naar Gerrie de Giraf.

'Gerrie,' snikt ze 'jij bent m'n laatsjhte hoop. Ik heb teveel gegeten en heb nu buikpijn. Van Appie moesjth ik miertjesjh eten maar nu sjhlis ik alleen maar. En van Naffie moesjth ik aan ijsjh likken en bleef m'n tong plakken. Nietsjh helpt tegen m'n buikpijn. Waaaah!'

'Hmmm,' zegt Gerrie, 'mensen hebben nooit buikpijn. Misschien moet je mensen-eten eten.'

'Hé bah, mensjeneten eten, gatsjie!'

'Dan moet je niet zeuren. Het is de enige manier om van je buikpijn af te komen.'

'Wat eten mensjen dan?'

'Spruitjes! Ja, heel veel spruitjes! En zuurkool!'

'Sjpruitjesjh met zjhuurkool! O nee!'

Olijfje knijpt haar slurf dicht en werkt een grote portie spruitjes en zuurkool naar binnen. Bleh, lekker is anders!

Maar haar buikpijn is nu nog erger. Olijfje voelt haar buikje - nouja buikje - opzwellen. Ze rent naar Lex de Leeuw.

'O Lexj, ik voel me zjho zjhiek. Ik heb teveel gegeten en nu heb ik zo'n vresjhelijke buikpijn, en niemand kan me eraf helpen. Ik heb miertjesth gegeten zonder sthuccesth, ik heb 'n ijsthpegel gelikt, en dat helpt ook nietsh, en van sjpruitjesjh en zjhuurkool word ik ook niet beter! Ik voel me alleen maar sjhlechter!'

'Spruitjes en zuurkool zijn ook helemaal niet goed,' antwoordt Lex. 'Je zit nu helemaal vol gas. Dat moet er beslist uit!'

'Maar hoe dan?' vraagt Olijfje.

'Ik weet het,' zegt Lex met een grijns, 'je moet met je bips boven een vuurtje gaan hangen. De warme lucht zuigt het gas er dan uit.'

Olijfje stookt een vuurtje en gaat dan voorzichtig - héél voorzichtig - met haar bips boven de vlammetjes hangen.

Eerst gebeurt er niets. Maar dan voelt Olijfje haar buikje - nouja buikje - borrelen. Het is alsof ze allemaal belletjes in haar buik heeft.

"t Werkt!", denkt ze blij.

Het begint in haar buikje te bruisen en dan ontsnapt er een belletje.

Tjjjurp!

Dan klinkt een enorme knal en Olijfje vliegt een paar meter door de lucht, een lange vlam achter zich latend.

Haar billen zijn helemaal verbrand... maar ze is in ieder geval wel van haar geslis af.

Olijfje rent naar huis en vertelt snikkend alles aan haar moeder.

Mama luistert aandachtig en zegt dan:

'Tja, schatje, wie zijn billen brandt moet op de blaren zitten. Je had nooit het eten van de andere diertjes mogen opeten en door al dat gevreet ben je nog steviger geworden. Dus de komende week krijg je alleen maar spuitjes en zuurkool te eten.'

Waaaaaah!

EINDE